

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău  
Judecătorul: N. Mămăliga  
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău  
Judecători: Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

## Î N C H E I E R E

1 noiembrie 2017

mun. Chișinău

### Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
Judecători

Tatiana Vieru  
Nicolae Craiu  
Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tun Vitalie și Canțîr Tudor împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Dermenji Dumitru, cu privire la anularea ordinelor de sancționare și concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la lucru, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care s-au respins apelurile declarate de Tun Vitalie și Canțîr Tudor, dar și de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2016,

### c o n s t a t ă :

La 30 aprilie 2015, Tun Vitalie a depus o cerere de chemare în judecată, concretizată la 5 februarie 2016, împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Dermenji Dumitru, cu privire la anularea ordinului nr. 230 ef. din 21 aprilie 2015 referitor aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. I, f. d. 148, 214)

La 11 iunie 2015, Tun Vitalie s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și a lui Dermenji Dumitru, cu privire la

anularea ordinului de concediere nr. 311 ef. din 14 mai 2015, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. I, f. d. 8).

La 30 aprilie 2015, Canțîr Tudor a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, cu privire la anularea ordinului nr. 230 ef. din 21 aprilie 2015 referitor la aplicarea sancțiunii disciplinare (vol. II, f. d. 4).

La 2 iunie 2015, Canțîr Tudor a intentat împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a lui Dermenji Dumitru o cerere de chemare în judecată, cu privire la anularea ordinului de concediere nr. 311 ef. din 14 mai 2015, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. II, f. d. 126).

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015, cauzele inițiate în baza acțiunilor sus indicate ale lui Canțîr Tudor au fost conexe într-un singur proces (vol. II, f. d. 116 – 117).

Judecătoria Centru, mun. Chișinău, prin încheierea din 4 august 2016, a dispus conexarea acțiunilor formulate de Tun Vitalie și Canțîr Tudor într-un singur proces judiciar (vol. I, f. d. 245 – 247).

La 26 septembrie 2016, instanța de fond a primit spre examinare cererea reclamantilor Tun Vitalie și Canțîr Tudor de modificarea a obiectului acțiunii și de concretizare a pretențiilor, solicitând, în plus, anularea caracteristicilor de serviciu eliberate pe numele acestora, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă (vol. III, f. d. 33 – 35).

În motivarea acțiunilor relatate *supra*, Tun Vitalie și Canțîr Tudor au indicat că, în conformitate cu ordinul de sancționare nr. 230 ef. din 21 aprilie 2015, le-a fost imputat nerespectarea procedurii de documentare a contravenției comise de către Gărgăun Anatolie la 31 martie 2015. Astfel, angajatorul său a considerat că după constatarea faptului că persoana menționată a încălcat prevederile art. 122 subpt. 6) lit. e) din Regulamentul circulației rutiere și după întocmirea procesului-verbal pe semnele contravenției prevăzute la art. 228 alin. (2) Cod contravențional (exploatarea autoturismului cu suprafețele de geam ale portierelor din față umbrite), i-ar fi permis acestuia deplasarea fără înlăturarea neajunsurilor depistate.

Totuși, reclamantii au menționat că au negat învinuirile formulate sub aspect disciplinar în privința lor, iar în cadrul anchetei de serviciu ambii au explicat că, la 31 martie 2015, au primit indicația telefonică de la conducerea Batalionului de patrulare - Pașcanean Andrei, în vederea stabilirii identității șoferului unui automobil de model „Toyota”, staționat la intersecția bd. Ștefan cel Mare cu str. Tighina din mun. Chișinău, care ar deține o legitimație de serviciu falsă, urmând a fi fotografiată și expedită șefilor prin aplicația „Viber”. În acest sens, în momentul stabilirii identității acestuia, au constatat că făptuitorul exploata autoturismul cu

suprafețele de geam ale portierelor din fața umbrite, ceea ce constituie o contravenție, fiindu-i încheiat un proces – verbal cu privire la contravenție și aplicată o sancțiune sub formă de amendă în cuantum de 200 lei. În subsidiar, aceștia au precizat că contravenientul nu a prezentat nicio legitimație.

În continuare, reclamantul a explicat că șoferul a recunoscut vina și a înlăturat benevol și instantaneu pelicula de pe suprafețele de geam ale portierelor din fața umbrite, permițându-i să plece fără a-i ridica plăcuțele de înmatriculare. De fapt, în aceste circumstanțe, nu există vreun act normativ care să reglementeze acțiunile necesare, care urmează a fi întreprinse de poliție, în momentul în care conducătorul auto se supune ordinelor agenților constatatori și lichidează neajunsurile depistate. În esență, Regulamentul circulației rutiere prevede că după înlăturarea neajunsului care a servit drept temei pentru interzicerea exploatării automobilului, Poliția este obligată să restituie plăcuțele de înmatriculare.

Prin urmare, Tun Vitalie și Canțir Tudor au relatat că au raportat conducerii acțiunile întreprinse, expediind prin aplicația „Viber” copia procesului-verbal cu privire la contravenție, iar peste aproximativ 20 min., au fost telefonați de Pașcăneanu Andrei, care le-a indicat că este obligatoriu de a retrage plăcuțele de înmatriculare de la acel autoturism și să-l escorteze la sediul Inspectoratului Național de Patrulare. În consecință, s-a stabilit că locul aflării automobilului din speță este pe str. Tighina, în fața „Casei Armatei”. Astfel, deplasându-se la fața locului, reclamantul l-au rugat pe șoferul Gărgăun Anatolie să-i urmeze la sediul Inspectoratului Național de Patrulare. Așadar, contravenientul a acceptat indicația acestora, iar autovehiculul acestuia a fost examinat de inspectorii auto de stat, Gurdiș și Belenchii, fiind fotografiat și eliberat proprietarului fără ridicarea plăcuțelor de înmatriculare.

Tun Vitalie și Canțir Tudor au susținut că după incidentul respectiv, peste vreo 2 – 3 zile, conducătorii nemijlociți ai acestora, inclusiv Baziuc, Pașcăneanu și pârâțul Dermenji Dumitru, au început să exercite presiuni asupra lor pentru a-i determina să demisioneze, motivându-și poziția că n-au executat indicațiile superiorilor, în special ale lui Cavaliuc Gheorghe, cu privire la ridicarea plăcuței de înmatriculare de la autoturismul condus de Gărgăun Anatolie. Din acel moment, au fost eliminați din componența patrulelor auto și transferați în componența patrulelor pedestre împreună cu carabinierii. De asemenea, au început să fie verificați de mai multe ori pe zi, să fie subiecți ai diferitor anchete de serviciu neoficializate în număr de 4-5, să fie chemați în mod repetat pentru discuții neformale și amenințați de către Dermenji Dumitru cu intentarea dosarelor penale, cu plasarea substanțelor narcotice.

Reclamantul a subliniat că au refuzat să-și dea demisia, iar, la 8 aprilie 2015, le-a fost inițiată prima anchetă de serviciu în baza raportului pârâțului Dermenji Dumitru. S-a accentuat că până atunci n-au avut nici o încălcare și nici o sancțiune

disciplinară în perioada de activitate în Poliție. În subsidiar, au început să fie falsificate rapoartele referitoare la absența lor de pe itinerarele de patrulare în vederea inițierii altor anchete de serviciu, fiind redactate eronat caracteristicile de serviciu, indicându-se calificative negative, etc.

Tun Vitalie și Canțîr Tudor au evidențiat că au decis înregistrarea cu telefonul de model „iPhone seria 5” una din discuțiile neformale cu Dermenji Dumitru, din care rezultă că ultimul, în calitate de reprezentant al angajatorului, face presiuni cu elemente penale de tortură și rele tratamente în privința lor, intimidându-i, amenințându-i cu intentarea dosarelor penale și plasarea substanțelor narcotice în scopul ca ultimii să depună cereri de demisionare. Mai mult, înregistrarea audio demonstrează că întreaga campanie împotriva lor a fost organizată în scopul creării falselor împrejurări care ar motiva demiterea acestora din funcțiile deținute în cadrul Inspectoratului Național de Patrulare. Totodată, s-a arătat că respingerea acestei probe din cauza obținerii ilegale, în special fără autorizarea judecătorului, ar fi o soluție care nu oferă nici o protecție lor. Or o solicitare, în acest sens, adresată procurorului ar fi o procedură excesivă și imposibil de realizat în condițiile unei fapte ilegale constatate spontan. Suplimentar, în opinia reclamanților, acțiunile descrise mai sus nu aduc atingere vieții private a lui Dermenji Dumitru, deoarece acesta este o persoană publică, iar discuția a avut loc la sediul autorității publice, dar nu în locuri unde ar putea conta în mod rezonabil pe intimitate.

O altă încălcare admisă de pârât, în viziunea reclamanților, constă în faptul că în cadrul anchetei de serviciu n-a fost audiat Comandantul Brigăzii de patrulare a INP a IGP, Dermenji Dumitru, care a raportat despre pretinsa abatere disciplinară prin raportul din 8 aprilie 2015, înregistrat cu nr. 516, dar nici contravenientul Gărgăun Anatolie, declarațiile căruia demonstrează nevinovăția lor și care puteau ajuta la soluționarea cazului în faza anchetei de serviciu. În plus, indicarea în textul ordinului de sancționare nr. 230 ef. din 21 aprilie 2015 a recunoașterii de către Tun Vitalie a pretensei încălcări nu corespund realității, atât timp cât acesta nu a acceptat învinuirile aduse și a explicat detaliat acțiunile sale.

În partea ordinului de concediere nr. 311 ef. din 14 mai 2015, Tun Vitalie a notat că i-a fost incriminat că, la 6 mai 2015, fiind implicat în serviciul de menținere a ordinii publice pe itinerarul de patrulare cu indicativul nr. 249, aproximativ la orele 20.00, a fost supus verificării de către comandantul Companiei nr.1 a Batalionului nr.2 a Brigăzii de patrulare, Ursu Ion, care a constatat lipsa acestuia. Așadar, la desfășurarea anchetei, reclamantul a explicat că la acea dată se afla în serviciul împreună cu militarul DTC și nu a avut nicio abatere de la ruta de patrulare. În realitate, în conformitate cu explicația militarului Dulatco Ivan (unitatea militară 1001), la 6 mai 2015, între orele 16.00-23.00, acesta s-a aflat în serviciul de patrulare împreună cu Tun Vitale pe bd. Gagarin, mun. Chișinău. De la

ruta respectivă nu au deviat, cu excepția faptului că în timpul patrulării, intrau prin ogrăzi. Cu toate acestea, în privința lui Tun Vitalie a fost inițiată ancheta de serviciu în temeiul raportului Dermenji Dumitru, înregistrat la 8 mai 2015 cu nr. 969, fiind menționat că în intervalul de timp 20.00-21.00, Tun Vitalie nu s-ar fi aflat pe itinerarul de dislocare a rutei de patrulare pedestră cu indicativul „Cristal-249”.

Cu privire la același ordin de concediere din 14 mai 2015, reclamantii au relatat că, la 7 mai 2015, în perioada de timp 14.50-15.20, au fost supuși verificării de către angajații organului de administrare al INP, care au constatat faptul absenței acestora pe itinerarul de patrulare cu indicativul 809 (bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, de la str. Pușkin până la str. Mitropolit Bănulescu Bodoni, mun. Chișinău). La caz, în cadrul anchetei, aceștia au precizat că erau implicați în serviciul de patrulare în sectorul Centru, în schimbul II, de la orele 15.00 până la orele 23.00. Prin urmare, cu 15 minute înainte de a se începe serviciul, au venit la sediul Batalionului de Patrulare pe str. O. Goga 18, mun. Chișinău și s-au pornit la locul de patrulare, după ce au primit armele de tabel, munițiile, sarcina de la ofițerul de serviciu și au fost scrise orientările de serviciu.

Tun Vitalie și Canțir Tudor au susținut că, la 7 mai 2015, nu le-a fost eliberată fișa de post, în care să fie indicate locurile de staționare, funcțiile, etc. Așadar, locul de patrulare le-a fost comunicat oral, și anume bd. Ștefan cel Mare, str. Bănulescu Bodoni, str. Pușkin, iar când au ajuns în fața Arcei de Triumf de pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, au văzut doi colaboratori de poliție, Pavel Apostol și Roman Corcimari, de care s-au apropiat. Aceștia le-au spus că au primit ordin de la conducerea INP să le găsească abateri disciplinare pentru a fi ulterior sancționați. Totodată, controlorii au menționat că vor scrie în registre că nu au observat pe reclamantii pe rută între orele 14.50-15.20, iar explicațiile ultimelor cu referire la faptul că graficul de patrulare începe de la orele 15:00, n-au fost luate în considerare.

Suplimentar, reclamantii au evidențiat că angajatorul a pus la fundamentul ordinului de sancționare explicațiile polițiștilor Evghenii Mangir și Maxim Caban, care au fost implicați în serviciul de patrulare pe același itinerar în primul schimb (09.00-15.00) și care au confirmat absența acestora de pe itinerar după ora 15:00. În pofida acestei împrejurări, prin tabelul de pontaj pentru luna mai 2015, se confirmă că la data de 6 și 7 mai 2015, reclamantii s-au aflat în serviciu începând cu ora 15.00 până la orele 24.00. Mențiunile olografe în tabelul de pontaj sunt făcute de Comandantul de pluto, Vasile Pînzaru, maior de Poliție, în registrul pe care-l gestionează nemijlocit.

Tun Vitalie și Canțir Tudor au pretins că urmează a fi anulate, în plus, caracteristicile eliberate pe numele lor, întrucât actele respective au fost semnate și aprobate de către pârâțul Dumitru Dermenji, în calitate de Comandant al Brigăzii de

patrulare a INP a IGP, și au fost puse la baza emiterii ordinului de sancționare al ambilor reclamanți nr. 311 ef. din 14 mai 2015. Or documentele citate conțin informații neveridice și false privind calificativul negativ al abilităților profesionale și calificărilor personale ale lor, inclusiv care au fost puse la baza selectării celei mai grave forme de sancționare disciplinară, fiind inserate expres în textul ordinului de sancționare în calitate de acte preparatorii.

Cu privire la restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea salariului mediu pentru lipsa forțată de la muncă, reclamanții au invocat că aceste capete de cerere urmează a fi admise începând cu 14 mai 2015 și indexate, ținându-se cont de rata anuală a inflației stabilită de Biroul Național de Statistică.

Referitor la pretenția de reparare a prejudiciului moral, Tun Vitalie și Canțîr Tudor au opinat că au activat o perioadă îndelungată în organele Poliției, în grad de căpitan de Poliție, și aveau o așteptare rezonabilă de la angajator (IGP al MAI) să aplice cu bună-credință prevederile Legii. Astfel, intentarea anchetelor de serviciu în privința acestora în temeiul unor materiale falsificate și prin crearea artificială a unor probe acuzatoare, prin metode de intimidare și presiune, soldată cu eliberarea nelegitimă din serviciu, au creat reclamanților o stare de frustrare, de neliniște și de nesiguranță în viitorul său sub aspectul pierderii surselor de întreținere a familiei. Din aceste motive, atât Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, cât și Dermenji Dumitru, urmează să fie obligați să repare prejudiciul moral cauzat reclamanților, prevăzut inclusiv de art. 90 alin. (3) din Codul muncii, în mărime de câte 500 000 lei pentru fiecare.

Tun Vitalie și Canțîr Tudor au solicitat anularea ordinului de sancționare disciplinară cu mustrare aspră nr. 230 ef. din 21 aprilie 2015, ordinului de sancționare disciplinară cu concedierea nr. 311 ef. din 14 mai 2015 și a caracteristicilor de serviciu eliberate pe numele acestora (vol. III, f. d. 34 – 35).

În același context, reclamanții au cerut restabilirea în funcție și încasarea de la Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne pentru lipsa forțată de la muncă în perioada de după 14 mai 2015, cu indexarea sumelor, ținându-se cont de rata inflației stabilită de Biroul Național de Statistică, care în perioada mai 2015 – august 2016 a constituit 6, 76 %. Totodată, au solicitat repararea prejudiciului moral, în mod solidar, de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Dermenji Dumitru, în cuantum de 500 000 lei, pentru fiecare (vol. III, f. d. 35).

În final, Tun Vitalie a pretins compensarea, în mod solidar, de la pârâți a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 6 000 lei, iar în cazul lui Canțîr Tudor această sumă a constituit 9 000 lei (vol. III, f. d. 35)

Pe parcursul examinării cauzei, pârâtul Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a depus mai multe referințe în întâmpinarea cererilor

de chemare în judecată, prin care a cerut respingerea acțiunilor ca nefondată (vol. I, f. d. 52 – 56, 171 – 174, vol. II, f. d. 140 – 143).

Pârâțul Dermenji Dumitru nu a formulat referință în întâmpinarea cererilor de chemare în judecată, însă punctul său de vedere a fost reprezentat de avocata Axenti Aurica, care a declarat că nu recunoaște acțiunea (vol. III, f. d. 106).

Prin hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2016, au fost admise parțial acțiunile reclamantilor Tun Vitalie și Canțir Tudor (vol. III, f. d. 128 – 129, 137 – 159).

Astfel, instanța de fond a hotărât anularea ordinului Inspectoratului General de Poliție nr. 230 ef. din 21 aprilie 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a reclamantilor și anularea ordinului Inspectoratului General de Poliție nr. 311 ef. din 14 mai 2015 cu privire la sancționarea disciplinară a reclamantilor.

În aceeași ordine de idei, prin hotărârea citată, s-au restabilit în funcție Tun Vitalie și Canțir Tudor și s-a obligat Inspectoratul General al Poliției să calculeze și să achite reclamantilor salariul mediu pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada de la 14 mai 2015 până la 24 noiembrie 2016, inclusiv.

Totodată, instanța de fond a dispus repararea prejudiciului moral de Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Tun Vitalie și Canțir Tudor în cuantum de 10 000 lei, pentru fiecare.

Cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată suportate pentru asistență juridică, Judecătoria Centru, mun. Chișinău a admis aceste pretenții, în cazul lui Tun Vitalie a evoluat aceste sume la 6 000 lei, iar în situația lui Canțir Tudor la 9 000 lei.

Împotriva acestui act de dispoziție, Tun Vitalie și Canțir Tudor, dar și Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne au declarat apel în termenul legal. În ordine de apel, nu au fost prezentate referințe.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 16 mai 2017, a respins apelurile declarate de Tun Vitalie și Canțir Tudor, dar și de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a menținut hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2016 (vol. III, f. d. 208 – 237).

La adoptarea acestei soluții, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de Tun Vitalie și Canțir Tudor în cererile de chemare în judecată. În sensul dat, în cazul ordinului de sancționare nr. 230 ef. din 21 aprilie 2015, Colegiul judiciar a conchis că reclamantii au acționat corect în raport cu pretinsa încălcare depistată, comisă de către conducătorul auto, aceștia întocmind un proces-verbal cu privire la contravenție și aplicând prin decizie, în calitate de agent constator, sancțiunea contravențională în limitele stabilite de art. 228 alin. (2) Cod contravențional. Totodată, instanța de judecată a constatat că Inspectoratul General al Poliției nu a dovedit comiterea de către reclamantii a abaterii disciplinare imputate

și manifestată prin neinterzicerea exploatării vehiculului prin retragerea plăcilor cu numărul de înmatriculare (vol. III, f. d. 227).

Prin urmare, Colegiul de control judiciar a considerat că acțiunile lui Tun Vitalie și Canțir Tudor nu se încadrează în noțiunea de abatere disciplinară, deoarece în exercitarea funcțiilor la regularizarea situației indicate aceștia s-au condus de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stăteau în fața Poliției, au executat la timp și întocmai atribuțiile conform funcțiilor deținute, au manifestat, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, inițiativă și perseverență, obiectivitate și imparțialitate și au executat ordinele, dispozițiile și indicațiile superiorilor, astfel încât în cazul imputat lor nu a existat însăși fapta ilicită de abatere disciplinară, ceea ce denotă inadmisibilitatea sancționării disciplinare a reclamanților. Din această perspectivă, temeiul de anulare a actului citat supra a constituit art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ (vol. III, f. d. 230).

Instanța de apel a precizat că nulitatea ordinului intimatului nr. 230 ef. din 21 aprilie 2015 și lipsa unei alte încălcări disciplinare imputate apelanților, decât prin ordinul nr. 311 ef. din 14 mai 2015 exclude caracterul sistematic al încălcărilor imputabile, ceea ce denotă că ultimul ordin menționat nu se încadrează în temeiurile stabilite de art. 47 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului pentru încălcarea raporturilor de muncă cu reclamanții. Or un element constitutiv al acestui temei este anume caracterul sistematic al încălcărilor, ceea ce lipsește în speță.

Mai mult, cu privire la ordinul din 14 mai 2015, instanța de apel a considerat că actele prezentate de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne sunt insuficiente pentru a constata temeinicia învinuirii aduse de acesta apelanților, nefiind demonstrată lipsa de la serviciu a acestora între orele 14:50-15:20 la 7 mai 2015 (vol. III, f. d. 232 – 233).

În consecință, Colegiul judiciar a statuat că instanța de fond a decis corect restabilirea în funcție, încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la lucru și a stabilit just cuantumul prejudiciului moral de 10 000 lei pentru fiecare, dar și mărimea cheltuielilor de judecată.

Pentru a soluționa această pricină, instanța de apel a aplicat articolele 89 alin. (1 - 2), 90 alin. (1) – (3), 206, 208 alin. (1), (2), 329 alin. (1), (2), 330 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, articolele 34 alin. (1), (2), 47 alin. (1) lit. k), 53, 55 alin. (1), (2), (4 – 7) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului, articolele 24 alin. (3), 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ.

La 13 iunie 2017, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 16 mai 2017 (vol. III, f. d. 238).

La 9 august 2017, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai

2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanței din 24 noiembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunilor.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul a afirmat că instanța de apel nu a respectat articolul 373 alin. (5) din Codul de procedură civilă, în special aceasta nu a răspuns la faptul că instanța de fond nu a indicat în motivarea hotărârii sale vreun temei de anulare a actelor administrative contestate indicat expres în art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ. Totodată, se arată că motivarea deciziei se fundamentează pe presupuneri, invocând în justificarea punctului său de vedere sintagma „aparent”.

Inspectoratul General al Poliției a susținut că instanța de apel a conchis greșit că intimații nu au admis încălcări în procedura de constatare a contravenției, de vreme ce acțiunile acestora demonstrează sancționarea corectă de către angajator. De fapt, intimații nu au reușit să probeze vinovăția făptuitorului în cadrul procesului contravențional.

Recurentul a opinat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele la examinarea cauzei, în special în contradicție cu art. 130 alin. (4) din Codul de procedură civilă. Mai mult, se arată că instanța nu a constatat elementele obligatorii referitoare la mărimea prejudiciului moral, și anume: caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, gradul de vinovăție a pârâtului, circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciului, statutul social al persoanei vătămate.

La 25 septembrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs lui Tun Vitalie, Canțir Tudor și Dermenji Tudor, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (vol. IV, f. d. 18).

Până la data examinării cauzei, intimații nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând admisibilitatea recursului, conform articolului 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Procura nr. 34/2 – 27 din 2 ianuarie 2017 dovedește faptul că reprezentantul recurentului, Andriuța Valentin Valentin, a fost împuternicit în mod legal să atace hotărârea judecătorească și să reprezinte interesele Inspectoratului General al Poliției, care este subiectul abilitat cu dreptul de a declara prezentul recurs (vol. IV, f. d. 14) în conformitate cu dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei, confirmă că cererea nu a fost depusă repetată și nu a fost examinată anterior.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs constată că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției la 9 august 2017 este depus în termen, deoarece decizia integrală a instanței de apel i-a fost comunicată la 16 iunie 2017, ce se adeverește prin ștampila de intrare în sediul acestuia, aplicată pe scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 (vol. IV, f. d. 15).

*În continuare*, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor cu privire la încadrarea temeiurilor invocate în recurs la dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului de inadmisibilitate prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În esență, judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, dar și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

*Ab initio*, instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 parag. (1) din Convenție, în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat (a se vedea, *de exemplu, Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității

contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, parag. 28).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă sunt formulate suficient de clar și urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și bunei-administrări a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, parag. 41, *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 – 37, *Sturm v. Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36).

În speță, instanța observă că, în susținerea poziției sale, recurentul Inspectoratul General al Poliției a invocat art. 432 din Codul de procedură civilă, fără a specifica unul din temeiurile prevăzute la alineatele (2), (3), (4) din articolul citat.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurentului, rezumate mai sus, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei.

În acest sens, instanța de judecată amintește că, la pronunțarea deciziei din 16 mai 2017, instanța de apel s-a călăuzit de articolele 89 alin. (1 - 2), 90 alin. (1) – (3), 206, 208 alin. (1), (2), 329 alin. (1), (2), 330 alin. (1) lit. b) din Codul muncii,

articolele 34 alin. (1), (2), 47 alin. (1) lit. k), 53, 55 alin. (1), (2), (4 – 7) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului, articolele 24 alin. (3), 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ.

După o analiză atentă a conținutului cererii de recurs, rezultă în mod cert că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat, în special în privința legalității ordinului de sancționare disciplinară cu mustrare aspră nr. 230 ef. din 21 aprilie 2015 și ordinului de sancționare disciplinară cu concedierea nr. 311 ef. din 14 mai 2015. Mai mult, instanța de recurs subliniază că instanța de apel și-a motivat amplu decizia și a răspuns la toate argumentele esențiale ale cauzei. De fapt, recurentul nu a criticat textele de lege aplicate de instanța de apel, ci s-a mulțumit să afirme abstract că soluția acesteia este una eronată, fără a aduce vreo observație pertinentă și concludentă speței.

În baza celor prezentate, completul Colegiului opinează că Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nu a adus suficiente argumente cu privire încălcările comise de instanța de apel, pe care le-ar fi considerat esențiale și ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze hotărârea judecătorească contestată. Așadar, temeiurile invocate nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecății nu corespunde condiției de a fi „efectiv”.

Mai mult, instanța observă că, *in principiu*, recurentul a formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și a avut posibilitatea de a fi audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, parag. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, 2 septembrie 2014, parag. 34, *Samardžić v. Croația*, ibidem, parag. 28).

Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Deci, conjunctura stabilită mai sus confirmă lipsa unui formalism excesiv și respectarea unui raport rezonabil de proporționalitate dintre scopul urmărit și mijloacele folosite, iar, în opinia instanței, însăși substanța dreptului de acces la instanță a recurentului nu a fost afectată.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de art. 6 parag. 1 din Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în

concepția instanței europene, art. 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, parag. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, parag. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

### **d i s p u n e:**

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală